

- ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- "ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਧਾ ਹੈ ਮਨੁੱਖਾ ਨੂੰ ਸੁਜਾਗ ਕਰਨਾ, ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਹੀ ਅਭਿਆਨੀ ਬਣ ਕੇ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਚੈ ਸੁਣਾਓਗੇ ਓਨਾਂ ਹੀ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇਗਾ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਗਰੀਬ ਬੱਚੇ ਆਪਣੀ ਕਸਿ ਵਸਿ.ਸੇ.ਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਸਾਹੂਕਾਰਾ ਤੋ ਅੱਗੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ?
- ਉਤਰ:- ਗਰੀਬਾਂ ਵੱਚ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਦੀ ਬੜੀ ਸ਼ਰਧਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਗਰੀਬ ਭਗਤੀ ਵੀ ਲਗਨ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ.ਖਸਤਕਾਰ ਵੀ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸ.ਸਾਹੂਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਧਨ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਾਪ ਜਾਮਿਆ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਗਰੀਬ ਬੱਚੇ ਉਹਨਾਂ ਤੋ ਅੱਗੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
- ਗੀਤ:- ਓਮ ਨਮੋ ਸ.ਵਿਯ ....

ਓਮ ਸ.ਭੀ। ਤੁਮ ਮਾਤ ਪਤਿ ਹਮ ਬਾਲਕ ਤੇਰੇ ਇਹ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਕਲੀਅਰ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਕਉਂਕਿ ਉਹ ਰਚਤਾ ਹੈ। ਲੋਕਿਕ ਮਾਂ ਬਾਪ ਵੀ ਬੱਚੇ ਦੇ ਰਚਤਾ ਹਨ। ਪਾਰਲੋਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਰਚਤਾ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੰਧੂ, ਸਹਾਇਕ ਬਹੁਤ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਲੋਕਿਕ ਬਾਪ ਦੀ ਇਤਨੀ ਮਹਿਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੀ ਵੱਖ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਵੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਚ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਨਾਲੇਜ ਕੋਈ ਸ਼ਰੀਰ ਨਰਿਵਾਹ ਦੀ ਪੜਾਈ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਨਾਲੇਜ ਫੁਲ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਗਿਆਨ ਹੈ ਪਰ ਕਹਿੜਾ ਗਿਆਨ? ਇਹ ਸ੍ਰਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਕਵਿ ਫਰਿਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਤਾਂ ਉਹ ਹੀ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਪਤਿ - ਪਾਵਨ ਹੈ। ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਪਤਿ - ਪਾਵਨ ਜਾਂ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਬਲਿਕੁਲ ਨਿਆਰੀ ਹੈ। ਚੋਵੇ ਹਨ ਭਾਰਤ ਦੇ ਨਵਿਸੀ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੀ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵੱਚ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਸ.ਵਿ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਇਥੇ ਹੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਦੀ ਵੀ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੰਨਿ ਜਯੰਤੀ ਮੁੱਖ ਹਨ। ਹੁਣ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉਠਦਾ ਹੈ ਕੀ ਪਹਲੇ ਜਯੰਤੀ ਕਸਿ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ? ਸ.ਵਿ ਦੀ ਜਾਂ ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਦੀ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਬਲਿਕੁਲ ਹੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਬੜੀ ਧੂਮ ਧਾਮ ਨਾਲ, ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ.ਵਿ ਜਯੰਤੀ ਦਾ ਇਤਨਾ ਕਸਿ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਾ ਗਾਇਨ ਹੈ। ਸ.ਵਿ ਨੇ ਕੀ ਆ ਕੇ ਕੀਤਾ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਾਇਓ ਗ੍ਰਾਫੀ ਦਾ ਕਸਿ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਦੀਆਂ ਤੇ ਬਹੁਤ ਗੱਲਾਂ ਲਖਿ ਚੌਤੀਆਂ ਹਨ। ਗੋਪੀਆਂ ਨੂੰ ਭਜਾਇਆ, ਇਹ ਕੀਤਾ। ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਦੇ ਚਰਿਤਰਾਂ ਦੀ ਖਾਸ ਇੱਕ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਵੀ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ। ਸ.ਵਿ ਦੇ ਚਰਿਤਰ ਆਦਿ ਕੁਝ ਹਨ ਨਹੀਂ। ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਕਦੇ ਹੋਈ ਫਰਿ ਗੀਤਾ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਕਦੇ ਹੋਈ? ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਜਦੋਂ ਵੱਡਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਵੇ। ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਦੇ ਬਚਪਨ ਨੂੰ ਤਾਂ ਵਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਟੋਕਰੀ ਵੱਚ ਪਾ ਕੇ ਪਾਰ ਲੈ ਗਏ। ਵੱਡੇ ਹੋਏ ਦਾ ਵਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਰੱਬ ਤੇ ਖੜਾ ਹੈ। ਚੱਕਰ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। 16 -17 ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਕੀ ਚੌਤਰ ਛੋਟੇ ਪਨ ਦੇ ਵਖਿ.ਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਗੀਤਾ ਕਦੇ ਸੁਣਾਈ। ਉਸੀ ਸਮੇਂ ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਦੋਂ ਲਖਿਦੇ ਹਨ ਫਲਾਣੀ ਨੂੰ ਭਜਾਇਆ, ਇਹ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤਾ ਗਿਆਨ ਸੋਭਦਾ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਬਜ਼ੁਰਗ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸੁਣਾਵੇ। ਗੀਤਾ ਵੀ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਸੁਣਾਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਸ.ਵਿ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ, ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਅਗਿਆਨ ਨੀਦ ਵੱਚ ਸੁੱਤੇ ਪਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੀ ਬਾਇਓਗ੍ਰਾਫੀ ਦਾ ਕਸਿ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਮੈਂ ਕੀ ਕੀਤਾ? ਮੈਨੂੰ ਹੀ ਪਤਿ ਪਾਵਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਆਉਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਧਾਰਨ ਬੁੱਢੇ ਅਨੁਭਵੀ ਤਨ ਵੱਚ ਆਉਦਾ ਹਾਂ। ਸ.ਵਿ ਜਯੰਤੀ ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤ ਵੱਚ ਹੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਜਯੰਤੀ, ਗੀਤਾ ਜਯੰਤੀ ਇਹ ਤੰਨਿ ਮੁੱਖ ਹਨ। ਰਾਮ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਵੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਜੋ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਬਾਅਦ ਵੱਚ ਮਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਤੀਜੁਗ ਤ੍ਰੇਤਾ ਵੱਚ ਜਯੰਤੀ ਆਦਿ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਸੂਰਜਵੰਸੀ ਤੋ ਚੰਦਰਵੰਸੀ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਕਸਿ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਸਰਿਫ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਕਾਰੋਨੇਸ਼ਨ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਬਰਥਡੇ ਤਾਂ ਅੱਜਕਲ ਸਾਰੇ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਾਮਨ ਗੱਲ ਹੋਈ। ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਨੇ ਜਨਮ ਲਿਆ ਵੱਡਾ ਹੋ ਕੇ ਰਾਜਧਾਨੀ ਚਲਾਈ, ਉਸ ਵੱਚ ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸਤੀਜੁਗ ਤ੍ਰੇਤਾ ਵੱਚ ਸੁਖ ਦਾ ਰਾਜ ਚੱਲਿਆ ਆਉਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਰਾਜ ਕਦੇ, ਕਵਿ ਸਥਾਪਨ ਹੋਇਆ! ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚਾ ਮੈਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ, ਕਲਪ ਦੇ ਸੰਗਮ ਯੁਗ ਤੇ ਆਉਦਾ ਹਾਂ। ਕਲਪਯੁਗ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ ਪਤਿ ਦੁਨੀਆਂ। ਸਤੀਜੁਗ ਆਦਿ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ। ਮੈਂ ਬਾਪ ਵੀ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਵੀ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਕਲਪ ਪਹਲੇ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਰਸਾ ਚੌਤਾ ਸੀ ਇਸਲਈ ਤੁਸੀਂ ਮਨਾਉਂਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਪਰ ਨਾਮ ਭੁੱਲ ਜਾਣ ਨਾਲ ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਦਾ ਨਾਮ ਪਾ ਚੌਤਾ ਹੈ। ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਸ.ਵਿ ਹੈ ਨਾ। ਪਹਲੇ ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਫਰਿ ਸਾਕਾਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਹੋਵੇ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਤਾਂ ਸਭ ਅਸਲ ਵੱਚ ਉਪਰ ਤੇ ਉਤਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੇਰਾ ਵੀ ਅਵਤਰਨ ਹੈ। ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਨੇ ਮਾਤਾ ਦੇ ਗਰਭ ਤੋਂ ਜਨਮ ਲਿਆ, ਪਾਲਣਾ ਲਈ। ਸਭਨੂੰ ਪੁਨਰਜਨਮ ਵੱਚ ਆਉਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਪੁਨਰਜਨਮ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਆਉਂਦੇ ਤੇ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਸਿਨੂੰ, ਸੰ.ਕਰ ਦੀ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਵਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਥਾਪਨਾ, ਕਉਂਕਿ ਸ.ਵਿ ਨੂੰ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਸਰੀਰ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਖੁਦ ਬੈਠ ਦਸਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਬੁੱਢੇ ਤਨ ਵੱਚ ਆਉਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦਾ ਇਹ ਜਨਮ ਹੈ। ਤਾਂ ਪਹਲਾਂ - ਪਹਲਾਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪਵੇ ਸ.ਵਿਜਯੰਤੀ ਵੱਡੀ ਜਾਂ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਜਯੰਤੀ ਵੱਡੀ? ਜੇਕਰ ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਨੇ ਗੀਤਾ ਸੁਣਾਈ ਤਾਂ ਗੀਤਾ ਜਯੰਤੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਦੇ ਬਹੁਤ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਹੋ ਸਕੇ, ਜਦੋਂਕਿ ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਵੱਡਾ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਸਭ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਨਾ। ਪਰ ਅਸਲ ਵੱਚ ਸ.ਵਿ ਜਯੰਤੀ ਦੇ ਬਾਦ ਹੋਈ ਫੱਟ ਨਾਲ ਗੀਤਾ ਜਯੰਤੀ। ਇਹ ਵੀ ਪੁਆਇਟਸ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਰਖਣੇ ਹਨ। ਪੁਆਇਟਸ ਤਾਂ ਢੇਰ ਹਨ। ਬਨਿਨ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਯਾਦ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਬਾ ਇਤਨਾ ਨੇੜੇ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰੱਬ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਰੇ ਪੁਆਇਟਸ ਸਮੇਂ ਤੇ ਯਾਦ ਆ ਜਾਣ, ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਸਭ ਨੂੰ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਵੇ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਰੂਰ ਆਉਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਵਿ ਕ੍ਰਾਇਸਟ, ਬੁੱਧ ਆਦਿ ਆ ਕੇ ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਆਤਮਾ ਆਕੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਹੈਵਨਲੀ ਗੋਡ ਫਾਦਰ, ਸ੍ਰਸ਼ਟੀ ਦੇ ਰਚਤਾ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਨਵੀਂ ਸ੍ਰਸ਼ਟੀ ਰਚਣਗੇ ਪੁਰਾਣੀ ਬੋਝੇ

ਨਾ ਰਚਣਗੇ। ਨਵੀਂ ਸ੍ਰੀਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਹੈ ਨਰਕ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕਲਪ ਕਲਪ ਦੇ ਸੰਗਮ ਤੇ ਆ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਯੋਗ ਦਾ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਚੀਨ ਯੋਗ। ਕਸਿ ਨੇ ਸਖਿਆਇਆ? ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦਾ ਤੇ ਨਾਮ ਗੁੰਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਨੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਖਿਆਇਆ ਸੀ। ਕਸਿ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ.ਵਿ ਜਯੰਤੀ ਨਰਿਕਾਰ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਵਖਿਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਵਿ ਆਇਆ, ਕੀ ਆਕੇ ਕੀਤਾ? ਉਹ ਤਾਂ ਸ੍ਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ, ਲਬਿਰੇਟਰ, ਗਾਈਡ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗਾਈਡ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰਮਾਤਮਾ। ਉਹ ਵੀ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਜਵਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਗਾਈਡ ਮਨੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਗਾਈਡ ਵੀ ਆਤਮਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਆਤਮਾ ਹੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਸਭ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈ ਪਤਿਤ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਫਰਿ ਪਾਵਨ ਬਣਕੇ ਵਾਪਸਿ ਕੌਣ ਲੈ ਜਾਵੇ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਹੀ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਹੋਣ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤੇ ਕਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕੀ ਦੇਹ ਦਾ ਸਬੰਧ ਛੱਡੋ। ਉਹ ਤਾਂ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਵੱਚਿ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਯਾਤਰਾ ਬਾਪ ਸਖਿਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਰੂਹਾਨੀ ਨਾਲੇਜ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕਸਿ ਦਾ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੋਝ੍ਹੀ ਨਾ ਹੈ। ਸਭ ਦਾ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਮੈਂ ਹੀ ਹਾਂ।

ਮੈਂ ਹੀ ਗਾਈਡ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਲਬਿਰੇਟਰ, ਗਾਈਡ, ਬਲਸਿਫੁੱਲ, ਪੀਸਫੁੱਲ, ਏਵਰ ਪਾਓਰ ਸਭ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲੇਜ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ ਨਾਲੇਜ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ। ਉਹ ਹੈ ਗੈਡ ਫਾਦਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਜਵਿ ਆਤਮਾ ਬੰਦੀ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੀ ਬੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਕੁਦਰਤ ਹੈ ਨਾ। ਅਸਲ ਵੱਚਿ ਵੱਡੀ ਕੁਦਰਤ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ। ਇੰਨੇ ਛੋਟੇ ਸਟਾਰ ਵੱਚਿ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰਟ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਕੁਦਰਤ। ਬਾਪ ਦਾ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵੱਚਿ ਪਾਰਟ ਹੈ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵੱਚਿ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਸਰਵੀਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਵੱਚਿ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰਟ ਅਵਨਿਸ਼ੀ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕੁਦਰਤ, ਇਸ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕਵਿ ਕਰੀਏ। ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਜਹੀ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਕੇ ਵੰਡਰ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਹੈ ਵੀ ਸਟਾਰ ਮੁਆਫ.ਕਿ। 84 ਜਨਮ ਐਕੁਰੇਟ ਭੋਗਦੀ ਹੈ। ਸੁਖ ਵੀ ਐਕੁਰੇਟ ਭੋਗਦੀ। ਇਹ ਹੈ ਕੁਦਰਤ। ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ ਆਤਮਾ, ਪਰਮ ਆਤਮਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਚਿ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਜੋ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹਨ ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ, ਨਵੇਂ ਮਨੁੱਖ ਸੁਣਕੇ ਕਹਿਣਗੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਸ.ਸਤਰਾਂ ਆਦਿ ਵੱਚਿ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਰਿ ਵੀ ਜੰਨ੍ਹਾਨੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੋਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਵਰਸਾ ਲਿਆ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਟਾਈਮ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾ ਢੇਰ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਰਾਜਾ ਬਣਨ ਵੱਚਿ ਮਹਿਨਤ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਬਹੁਤ ਧਨ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਰਾਜਾਈ ਘਰ ਵੱਚਿ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਗਰੀਬ ਵੀ ਆਪਣੀ ਹਮਿਤ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਕੁਝ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਹੀ ਰਾਜੇ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਜੋ ਪੂਰੇ ਭਗਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ.ਹੂਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਪਾਪ ਜਾਸਤੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਗਰੀਬਾਂ ਵੱਚਿ ਸ਼ਰਧਾ ਬਹੁਤ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਬੋਝ੍ਹਾ ਵੀ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਗਰੀਬ ਭਗਤੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦਰਸਨ ਦੇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਗਲਾ ਕੱਟ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਸ.ਹੂਕਾਰ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਵੀ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੀ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਰਾਜੇ ਵੀ ਉਹ ਹੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਪੈਸੇ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹੰਕਾਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ 21 ਜਨਮ ਦਾ ਸੁਖ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਗਰੀਬ ਜ.ਆਦਾ ਹਨ। ਸ.ਹੂਕਾਰ ਪਛਿੜੀ ਵੱਚਿ ਆਉਣਗੇ। ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਜੋ ਇਤਨਾ ਉੱਚ ਸੀ ਸੋ ਫਰਿ ਇੰਨਾ ਗਰੀਬ ਕਵਿ ਹੋਇਆ, ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਅਰਥਕੁਵੇਕ ਆਦਿ ਵੱਚਿ ਸਭ ਮਹਿਲਿ ਆਦਿ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਗਰੀਬ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੋਣ ਨਾਲ ਹਾਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਰਿ ਅਜਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਰਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀਆਂ। ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਉਮਰ ਤਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਉਥੇ ਜਵਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਵੱਡੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਵੇਂ ਮਕਾਨ ਦੀ ਉਮਰ ਵੀ ਵੱਡੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੋਨੇ ਦੇ, ਮਾਰਬਲ ਦੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਮਕਾਨ ਬਣਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਸੋਨੇ ਦੇ ਤਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਮਜਬੂਤ ਹੋਣਗੇ। ਨਾਟਕ ਵੱਚਿ ਵੀ ਵਖਿਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਲੜਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਮਕਾਨ ਟੁੱਟ ਫੁੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਰਿ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਨਾਵਟ ਅਜਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਜੋ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਹਿਲਿ ਆਦਿ ਬਨਾਉਣਗੇ, ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਵਖਿਉਣਗੇ ਮਸਿਤਰੀ ਲੋਕ ਕਵਿ ਮਕਾਨ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਮਕਾਨ ਹੋਣਗੇ। ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਹਿਾ ਵੱਚਿ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਤਾਲੁਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ। ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਕਿ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਵਰਗ ਅਤੇ ਨਰਕ ਕਈ ਵਾਰ ਪਾਸ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸ ਹੋਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਹੈ ਸੰਗਮ। ਸਤੀਯੁਗ ਵੱਚਿ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਵਕਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਨਾਲੇਜ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਇਹ ਰਾਜ ਕਸਿ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵਰਸਾ ਕਸਿ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਪਾਇਆ। ਇੱਥੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਕਿ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਫਰਿ ਉਥੇ ਜਾਕੇ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਹਿਲਿ ਆਦਿ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਰਜਨ ਵੀ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਹਸਪਤਾਲ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ।

ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਪੁਆਇੰਟਸ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਧਾ ਹੀ ਹੈ - ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸੁਜਾਗ ਕਰਨਾ, ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ। ਜਵਿ ਬਾਪ ਕੰਨਾਂ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਦੀ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਹਿਨਤ ਸਾਰੀ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਣ ਵੱਚਿ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਜੋ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਬਾਪ ਦਾ ਬੈਠ ਪਰਚਿੰਦੀ ਦੇਹ, ਗੋਇਆ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਮਿਆਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਆਉਣ ਨਾਲ ਫਰਿ ਹੋਰ ਵਕਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਲੜ੍ਹਹਨਾ, ਝਗੜ੍ਹਹਨਾ, ਨਵਾਬੀ ਨਾਲ ਚਲਣਾ, ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਆਪਣਾ ਰਾਜਯੋਗ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਧਾਰਨ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਬੋਝ੍ਹੀ ਚੀਜ਼ ਵੱਚਿ ਹੰਕਾਰ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਘੜੀ ਫੈਸ਼ਨੇਬਲ ਵੇਖੀ ਤਾਂ ਦਲਿ ਹੋਵੇਗੀ ਇਹ ਪਾਈਏ। ਖਿਆਲ ਚਲਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਇਸਨੂੰ ਵੀ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਚੰਗੀ ਉਚੀ ਚੀਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਸੰਭਾਲਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਗੁੰਮ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਖਿਆਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਕੁਝ ਵੀ ਯਾਦ ਆਇਆ ਤਾਂ ਪਦਵੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਹਨ। ਫਰਿ ਸਰਵੀਸ ਬਦਲੇ ਡਸਿਸਰਵੀਸ ਵੀ ਜਰੂਰ ਕਰਨਗੇ। ਰਾਵਣ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਕੰਨਾਂ ਸਧਾਰਨ ਚਲਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਸਰਵੀਸ ਵੇਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਹਾਰਥੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸੋ. ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮਹਾਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਲਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਫਲਾਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਜਾਕੇ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰੋ। ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਬੱਚਿਆਂ

ਵੱਚਿ ਦੇਹ - ਅਭਮਿਨ ਬਹੁਤ ਰਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਾਸ਼ਣ ਵੱਚਿ ਭਾਵੇਂ ਚੰਗੇ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਆਪਸ ਵੱਚਿ ਰੂਹਾਨੀ ਸਨੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਮਿਨ ਲੂਣ - ਪਾਣੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਸਿ ਗੱਲ ਵੱਚਿ ਝੱਟ ਵੰਗੜ ਜਾਣਾ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਕਸਿ ਨੇ ਵੀ ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਆਕੇ ਪੁੱਛੋ। ਕੋਈ ਕਹੇ ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਨਿ ਬੱਚੇ ਹਨ? ਕਹਾਂਗੇ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਅਣਗਣਿਤ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਕੋਈ ਕਪੂਤ, ਕੋਈ ਸਪੂਤ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਹਨ। ਅਜਹਿ ਬਾਪ ਦਾ ਤਾਂ ਫਰਮਾਨਬਰਦਾਰ, ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮੀਂਠੇ - ਮੀਂਠੇ ਸਕਿਲਿੱਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ - ਪਤਿਤ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ - ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁੱਡਮੋਰਨੀਂਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ :-

1) ਦੇਹ - ਅਭਮਿਨ ਵੱਚਿ ਆਕੇ ਕਸਿ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੈਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਾਸਤੀ ਸੌਂਕ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਸਧਾਰਨ ਹੋਕੇ ਚਲਣਾ ਹੈ।

2) ਆਪਸ ਵੱਚਿ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਰੂਹਾਨੀ ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਚਲਣਾ ਹੈ, ਕਦੇ ਵੀ ਲੂਣਪਾਣੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦਾ ਸਪੂਤ ਬੱਚਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਹੰਕਾਰ ਵੱਚਿ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਸਮਰਪਣਤਾ ਦਵਾਰਾ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਸਵੱਛ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਰਵ ਖਜਾਨਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਭਵ:

ਗਿਆਨ ਦਾ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਮੇਂ ਦਾ ਖਜਾਨਾ ਜਮਾਂ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਸਥੂਲ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਲੱਖ ਗੁਣਾ ਬਨਾਉਣਾ ਮਤਲਬ ਜਮਾਂ ਕਰਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਖਜਾਨਿਆਂ ਵੱਚਿ ਸੰਪੰਨ ਬਣਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ ਸਵੱਛ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਸੱਚੀ ਚਲਿ। ਲੇਕਿਨ ਬੁੱਧੀ ਸਵੱਛ ਉਦੋਂ ਬਣਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਬੁੱਧੀ ਦਵਾਰਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਕੇ, ਉਸਨੂੰ ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਵੇ। ਸੁਦਰ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨਾ ਮਤਲਬ ਦੇਣਾ ਹੀ ਦਵਿਜ ਬੁੱਧੀ ਲੈਣਾ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:-

" ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੂਜਾ ਨਾ ਕੋਈ" ਇਸ ਵੱਧੀ ਦਵਾਰਾ ਸਦਾ ਵਰਧੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਰਹੋ।

*****